

Stockholm den 2 april 2020

Stockholms tingsrätt
Box 8307
104 20 Stockholm

**Mål nr T 16825-19, Ali Omumi ./ staten genom Justitiekanslern
angående skadestånd**

Tingsrätten har förelagt Ali Omumi att yttra sig över statens svaromål, aktbilaga 25. Med anledning av detta får han anföra följande.

1 INLEDNING

- 1.1 Ali Omumi uppfattar sakomständigheterna i målet som i huvudsak ostridiga. Frågorna i målet är därför främst av rättslig karaktär.
- 1.2 I det följande görs först en komplettering av bakgrunden i målet vad gäller förhållandena hos Ali Omumis förrföra arbetsgivare Itineon. Därefter kommenteras statens påståenden om (i) att migrationsdomstolen haft ”tydligt stöd” för att avslå Ali Omumis förlägningsansökan och utvisa honom, (ii) att det var ”oklart” om Ali Omumis nya ansökan om arbetstillstånd skulle bedömas som en ny ansökan eller som en förlägningsansökan, samt (iii) att endast rena förbiseenden och ”uppenbart” oriktiga bedömningar kan medföra skadeståndsskyldighet för staten.

2 OM ALI OMUMIS FÖRRFÖRRA ARBETSGIVARE ITINEON

- 2.1 Ali Omumi omfattades under sin anställning hos Itineon av trygghetsförsäkring och livförsäkring. Arbetsgivarens avsikt var att Ali Omumi även skulle omfattas av tjänstepensionsförsäkring och sjukförsäkring. På grund av ett misstag blev så emellertid inte fallet.
- 2.2 Ali Omumis uppfattning är att dessa brister hos hans förrföra arbetsgivare inte i sig kan utgöra skäl för att avslå hans ansökan om förlängt uppehålls- och arbetstillstånd.
- 2.3 Då staten i sitt svaromål ändå fäster betydande vikt vid Ali Omumis tidigare arbetsvillkor ser han skäl till att komplettera bakgrunden i målet vad gäller arbetsvillkoren hos Itineon.
- 2.4 IT-konsultföretaget Itineon bildades år 2013 av entreprenören [REDACTED] som utvecklade en mjuk- och hårdvara och behövde någon med erfarenhet av att starta bolag och sälja produkter inom IT. Han erbjöd därför Ali Omumi en anställning vid Itineon. Företaget hade inga andra anställda och [REDACTED] hade aldrig anställt någon tidigare.
- 2.5 Ali Omumi arbetade sedan som Senior Sales & Business Developer på Itineon mellan den 3 augusti 2015 och den 9 december 2016 och hade då en månadslön om 35 000 kronor.
- 2.6 I samband med att Ali Omumi påbörjade sin anställning tog arbetsgivaren kontakt med sin bank och försäkringsgivare Handelsbanken för att teckna tjänstepensionsförsäkring, sjukförsäkring, trygghetsförsäkring och livförsäkring för Ali Omumi vilket Handelsbanken inledningsvis meddelade att den kunde erbjuda (se e-postkorrespondens mellan arbetsgivaren och

försäkringsgivaren om vilka försäkringar arbetsgivaren avsåg att teckna för Ali Omumi, bilaga 1).

- 2.7 Vid ett fysiskt möte på Handelsbanken Vanadisplan i Stockholm framkom dock att Handelsbanken inte erbjuder trygghetsförsäkring och livförsäkring varför dessa försäkringar i stället tecknades hos Fora den 24 augusti 2015.
- 2.8 Efter mötet på Handelsbanken fyllde Ali Omumi själv i försäkringsgivarens tjänstepensions- och sjukförsäkringsblanketter, och skickade in dessa till Handelsbanken. När arbetsgivaren under hösten 2016 – det vill säga innan Ali Omumi hade avslutat sin anställning och innan Migrationsverket upplyste Ali Omumi om att han inte omfattats av alla försäkringar – upptäckte att dessa försäkringar ändå inte hade lagts upp av Handelsbanken tecknades en tjänstepensionsförsäkring retroaktivt för Ali Omumi (se brev från Handelsbanken om tjänstepensionsförsäkring, bilaga 2). Arbetsgivaren försökte även att teckna en sjukförsäkring retroaktivt men det var inte möjligt i praktiken (se brev från Handelsbanken om sjukförsäkring, bilaga 3).
- 2.9 Som redogjorts för i stämmningsansökan är ett huvudsyfte med de regler som ställer krav på anställningsvillkoren för arbetstillstånd att stoppa skenanställningar, fusk, missbruk och oseriösa arbetsgivare från att utnyttja arbetstagare.
- 2.10 Det finns ingenting som talar för att försäkringsmissen i Ali Omumis fall beror på missbruk eller fusk. Inte heller kan Itineon, som på eget initiativ och så långt som det har varit möjligt försökt rätta till misstagen, anses vara en oseriös arbetsgivare.

2.11 Då Ali Omumis samtliga anställningsförhållanden i Sverige har varit seriösa och villkoren vid en helhetsbedömning har varit fullgoda fanns det under alla förhållanden inte skäl för migrationsdomstolen att avslå hans förlängningsansökan och utvisa honom. Ali Omumi står dock fast vid att brister hos tidigare arbetsgivare överhuvudtaget saknar relevans vid bedömningen av förlängningsansökningar som i hans fall.

3 DET VAR FEL ATT UTVISA ALI OMUMI (FÖRSTAHANDSYRKANDET)

3.1 Staten anser att migrationsdomstolen haft ”tydligt stöd” för att avslå Ali Omumis förlängningsansökan och utvisa honom ur Sverige. Staten har till stöd för sitt påstående hänvisat till rättsfallet MIG 2015:20 och anført att även brister hos tidigare arbetsgivare ska beaktas vid prövningen av om ett arbetstillstånd kan förlängas. (Se punkt 49 och 60 i svaromålet.)

3.2 I rättsfallet MIG 2015:20 kom Migrationsöverdomstolen fram till att en person som under två tillståndsperioder haft en lön som understigit det grundläggande försörjningskravet, och under långa perioder arbetat endast i begränsad omfattning, inte hade förvärvat tillräcklig anknytning till den svenska arbetsmarknaden för att kunna beviljas permanent uppehållstillstånd. Migrationsöverdomstolen uttalade vidare att den omständigheten att sökanden hade fått en ny anställning inte kunde utgöra ”särskilda skäl” för att bevilja honom ytterligare ett tidsbegränsat arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 a § utlänningslagen mot bakgrund av att han under lång tid haft inkomster som understigit försörjningskravet.

3.3 Ali Omumis uppfattning är att det är tydligt att rättsfallet MIG 2015:20 avser en annan situation än den som han befann sig i

när han ansökte om förlängt arbetstillstånd. Den omständigheten att en ny anställning inte kunde utgöra ”särskilda skäl” enligt 6 kap. 2 a § utlänningslagen medför inte per automatik att en förlängningsansökan enligt 6 kap. 2 § utlänningslagen inte kan beviljas på grund av brister hos en tidigare arbetsgivare.

- 3.4 Ali Omumis uppfattning är alltså att det var fel av migrationsdomstolen att avslå hans förlängningsansökan och utvisa honom och tillbakavisar statens uppfattning att det funnits ”tydligt stöd” för den bedömningen.

4 DET VAR KLART ATT ALI OMUMIS NYA ANSÖKAN INTE VAR YTTERLIGARE EN FÖRLÄNGNINGSANSÖKAN (ANDRAHANDSYRKANDET)

- 4.1 Staten har anfört att det har varit ”oklart” om Ali Omumis nya ansökan om arbetstillstånd var att betrakta som en ny ansökan eller som en förlängningsansökan. Staten har härvid anfört att frågan är ”svårare och mer omfattande än vad som kommer fram enbart vid en genomgång av Ali Omumis fall”. (Se punkt 62 och 68 i svaromålet.)
- 4.2 Ali Omumi vill framhålla att det beslut som nu är föremål för tingsrättens prövning gäller just hans fall. I hans fall har Migrationsverket saknat stöd för att bedöma den nya ansökan om arbetstillstånd som en förlängningsansökan på grund av följande omständigheter.
- 4.3 För det första lämnade Ali Omumi in sin nya ansökan efter att hans tidigare tillstånd hade löpt ut. För det andra gjordes den nya ansökan från utlandet två månader i tiden efter det att Ali Omumi verkställt det lagakraftvunna utvisningsbeslut som följt av migrationsdomstolens avslag på hans tidigare förlängningsansökan. För det

tredje gällde den nya ansökan en annan arbetsgivare (ABB) än den som det tidigare arbetstillståndet avsåg (Itineon).

- 4.4 Under dessa förhållanden är det enligt Ali Omumi självklart att hans ansökan inte borde ha betraktats som en förlängningsansökan. Hans ansökan om förlängt arbetstillstånd hade vid ansökningstillfället rättskraftigt avgjorts.
- 4.5 Den enda förklaring som Ali Omumi kan se till varför Migrationsverket ändå valde att bedöma hans ansökan som en förlängningsansökan är att myndigheten haft en informell praxis där nya ansökningar betraktats som förlängningsansökningar om de gjorts inom sex månader från utlänningens utresa efter ett tidigare utvisningsbeslut.
- 4.6 Ali Omumi noterar att staten bestrider att det har funnits någon ”uttalad karantänsregel eller sexmånadersregel hos Migrationsverket” som Ali Omumi påstår (se punkt 66 i svaromålet).
- 4.7 Ali Omumi vidhåller att det har funnits en sådan praxis hos Migrationsverket. Enligt hans uppfattning talar redan det stora antalet ärenden från migrationsdomstolarna, där Migrationsverkets bedömningar av ansökningar underkänts, för att en sådan praxis har funnits (se aktbilaga 15).
- 4.8 Ali Omumis uppfattning är alltså att Migrationsverket saknat rättsligt stöd för sitt beslut att betrakta hans nya ansökan om arbetstillstånd som en förlängningsansökan.

**5 DET KRÄVS INTE ATT RÄTTSTILLÄMPNINGSFEL ÄR
 ”UPPENBARA” FÖR ATT STATEN SKA KUNNA BLI
 SKADESTÅNDSSKYLDIG**

5.1 Avslutningsvis vill Ali Omumi kommentera statens påstående om att det i regel endast är rena förbiseenden av en bestämmelse eller uppenbart oriktiga bedömningar som kan anses utgöra fel eller försummelse i den mening som avses i 3 kap. 2 § skadeståndslagen (se punkt 18 i svaromålet).

5.2 Högsta domstolen har i rättsfallet NJA 2013 s. 842 p. 34 uttalat att:

”[...]I linje med den objektiverade bedömningen ska i regel en uppenbart oriktig rättstillämpning av en domstol anses oaktsam utan att avseende behöver fästas vid vad som i det enskilda fallet kan vara förklaringen till felet. Men fel eller försummelse i den mening som avses i 3 kap. 2 § 1 skadeståndslagen kan föreligga även utan att rättstillämpningen isolerat sett framstår som uppenbart oriktig. En helhetsbedömning ska göras.[...]”

5.3 Det som staten har anfört om att det finns ett krav på att rättstillämpningsfel ska vara uppenbara för att anses skadeståndsgrundande stämmer alltså inte.

Som ovan,

Alexandra Loyd

Helena Myrin